

Letna plača 2 gold.
Družtveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gld.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Prašanje in odgovor. — Dopisi. — 24. občni čebelarski zbor v Pragi. — Listnica vredništva.

Prašanje in odgovor.

(Sklep.)

Poglejmo zdaj Vaše drugo prašanje: S čem naj čebelarim, z dilcami, pol- ali celoromčeki?

Odgovarjamo Vam: S čemur hočete, ali pa, poskušajte vse in kar Vam bode ugajalo, ohranite. Od tega smo v „Čebeli“ že večkrat govorili, tedaj smemo prav o kratkem odgovarjati.

Po naši blizo dvajsetletni skušnji bi znali poslednjič le celoromčeki zmagati. Čebelarili smo naj pred z priprostimi dilcami več let; bile so dobre, pa brez vse napake ne. Potem ko se je r. Berlepš z romčeki oglasil, smo čebelarili z njimi, (bolj prav z romčeki in dilcami). Ker nam pa tudi niso popolno ugajali, smo skušali z polromčeki t. j. z romčeki, ki imajo le kratki stranici, spodnje ali sklepne dilice pa ne. Enako kakor prva dva satnika, ima tudi tretji svojo dobro in svojo slabo stran.

Naj omenimo še drugo reč, na katero Vi niste mislili. Znano je, da hočejo čebele med satovjem prostor imeti. Da bi se potrební prostor dobil, se delajo dilice z ušeseci na koncih (pri romčkih so ušeseca na zgornji in na spodnji dilici). Ker pa to ni brez vse sitnosti, so začeli delati dilice enako široke brez ušesec, za potrebin prostor pa so zabijali v stranice satnikov po dva dratena žeblička, in ker to nikakor ni ugajalo, na zgornjo nosilno dilico. S katerimi hočete čebelariti? Kakor zgoraj, rečemo tu d tú: S katerimi radi; le z žeblički v stranicah nikar. Saj pri nas po Slovenskem smo jim hitro slovo dali, ker res niso za rabo, naj jih kdo zagovarja, kolikor hoče.

Da odgovarjamo: Čebelarite, s čemur hočete, je zato, ker podlaga vsem satnikom je premakljivost in to je poglobitna reč. Premakljivi so pa vsi imenovani satniki, dilice, pol- in celoromčeki z ušeseci ali z žeblički. O rabi je patako, kakor povsod: enemu je reč priljubljena, ktere drugi

ne mara; drugi hvali to, tretji spet kaj družega. Dr. Dzierzon še zdaj čebelari s golimi dilicami, kakor od začetka, z dobrim vspehom; drugi dosegaajo z romčeki enake vspehe.

Naj memogredé omenimo še napake vsakterega. Kdor čebelari z dilicami, temu čebele na obeh straneh sat vselej prilepijo; tedaj mora čebelar tudi sat vselej pred od strani odrezati, preden ga zamore vun vzeti. To vzrokuje sicer nekoliko sitnosti, pa copernija vendar ni. Tudi se sat, kadar je težak, laglje od dilice odterga, kakor v pol- ali celoromčeku.

Polromčeki se radi zavijajo, ker so spodaj prosti, zlasti če so pretanki in če so le enkrat na nosilno dilico pribiti, namesti dvakrat: od zgoraj in od strani. Še druga napako imajo, da se postavljati ne dajo, ampak mora imeti čebelar pripravljen drug panj, da jih sproti obeša.

Celoromčeki imajo to dobro stran, da so popolno in naj bolj premakljivi, pa pri delovanji družega panja ni treba, ampak se kar lahko na mizo drug za drugim postavljajo. Mizar pa mora zvest delavec biti, da bo vse romčke enake in pravokotne napravil (enako je treba polromčke izdelovati). Napaka je pa pri romčkih, da jih čebele le pri dobri letini do spodnje dilice napolnujejo, sicer pa veči del kolikor toliko prazne puščajo; znabiti zarad pota, dasiravno imajo pot med izletnico in romčki že od mizarja napravljen.

Zarad prezimovanja so vsi satniki zeló enaki: Čebele prezimujejo dobro, če je panj dober in čebelar to svoje stori.

Dopisi.

Škofja Loka 1. junija R. Od vremena pisati je pač navadno, pa tudi brez koristi. Naj tedaj le v kratkih vrsticah omenim, da letošnji maj imena „lepega, prijaznega“ pač ni zaslužil. Vedno hladno in deževno. Kako se nam čebelarjem v takem vremenu godí, že veste — javkanje tako ne pomaga nič. Od rojev bi Vam rad kaj sporočil, pa kako hočem, ki nobenega nimam! Naj rajše tedaj nekaj družega.

Z umnim čebelarstvom po novejših pravilih gré pri nas počasno. Tiste panje, ki so jih nekteri od kmetijske družbe zastonj dobili, nekteri še imajo; da bi si jih bili po izgledu kaj sami omislili, ter si z resno voljo prizadevali po zdajni vednosti napredovati, takih čebelarjev iščite ali pa ne, našli jih ne bote. Naj bi tudi eden ali dva bila, kaj pomaga, ki sta v sredi ljudstva sama! Čudno, da res sami sebi nočemo dobro, ter mislimo svojeglavno: Le staro kopito je dobro, ves drugo za nič! Dobro, ravno kopito me ná nekaj domisli. Veste, da nekdej so nam čevljarji vse naše obuvalo z dreto šivali. Nekdo gré in pribije podplate z lesenimi drobnimi klinčki. Kdo bi mislil, da bi to držalo? Pa glejte, držalo je. Mislite, da so naši kmetijski čevljarji to verjeli? Kaj še; še se dobro spominjam, koliko modrovanja in dokazovanja je bilo, da to ne more biti; da se ne more potrditi; le človek, ki mu je kolesca v glavi manjkalo, je zamogel to storiti in — milovanja vredni norčki, ki temu

verjamejo! Itd. In kako je zdaj? Kmalo ne bo nobedin več drete poznal. Zato prosim v imenu več ukaželjnih čebelarjev, napravite letos potovalni zborček v Loški okolici in razveselite nas, kakor ste lansko leto nektare okolice razveseljevali, s podučnim in spodbudnim ogovorčekom. Če ravno ste že enkrat milo potožili, da pri nas ne pomaga nič in da z vsem trudom in veliki stroški ste le kakih troje udov pridobili, ko jih je v neki drugi deželi (nevem ravno kje) čez 200 novih udov pristopilo; pa nekaj vendar le pomaga. Upamo, da bomo tudi letos želi, če ravno smo zimo blizo do rožnika imeli. Tedaj pridite, med tem pa — z Bogom!

Odgovor vredništva: Vam je li znana nemška prislovica: „Es ginge schon, es geht aber nicht,“ lahko bi šlo, pa vendar ne gré? Taka je tudi pri nas. Prosili smo za podporo v ta namen (če ravno je društveni denarnici v škodo), ker mislimo, da taki potovalni shodi čebelarjev s podukom in razdeljenjem novejšega orodja več pomagajo, kakor priporočevanje in poduk v „Slov. čebeli.“ Vse je bilo osnovano in tudi Vaša okolica ni bila pozabljena. Ali — „vendar ne gré!“ Te dni smo zvedeli, da tudi dosedanja mala državna podpora nam je odločno odrečena.

Mislite si naš položaj sami. Sedem sto dolgá; k letnini udov smo mogli dokladati vsako leto; letos se dodaja še „Navod za umno čebelarstvo;“ podpora vsa odbita in čebelarji si sami pomagati nočejo! Res je nekaj novih udov k društvu pristopilo, pa zato nekaj več starih odstopilo in marsikteri ostalih, kakor letni račun kaže, letnino zadržujejo. Naj zadostuje; toževati, ste rekli, ne pomaga nič.

S Kamniške okolice. F. K. Kako prijetno in — bitko delo, čebelarstvo! Če bi bilo mogoče, da bi se čebelarstvo kdaj pristudilo, bi se nam letos moglo. Da sušec rad z repom vije, da je april navadno moker, vemo vsi, tedaj njima tudi ne zamerimo. Da bi pa lepi majnik svojo staro slavo tako zavrgel ter napake sušeca in aprila tako znal posnemati, tega se gotovo nobedin ni nadejal. Glejte, na koncu maja in nobenega roja! Mnogokrat so v tem času že tudi slabejši panji obrojili, da celó tudi sem že devičnika imel. Letos bo naj več rojev potem, kadar bodo travnike pokosili in čebelarji, če bodo hotli roje in izrojence ohraniti, bodo mogli vedno s loncem za njimi stati. Da potem takem bolj mlačnim čebelarjem srce vpade ter čebelarjijo le še s kakim panjem, ali čebelarstvo celó popustijo, se ni čuditi. Tako pa tudi čebelarstvo ne more napredovati. Bog vé, kaj je krivo, da so če dalje slabejše letine in se je že vse spremenilo.

Dostavek vredništva. Sploh vse tožuje čez letošnje vreme, prepozne roje ter izreka skrb, da bi znala poletni čas lakota nastati in panje tako oslabiti, da še jesen ne bo dobre žetve.

Res, opravičena skrb! Bodimo torej saj letos z enim rojem — k večemu z dvema — zadovoljni. Močni panji se ohranijo tudi v slabi letini, slabi rojiči pa in izrojenci tudi v dobri malokdaj kaj opravijo. Že sploh škodljiva navada, panje pustiti, da se preveč izrojijo, postane v takih letinah še desetkrat škodljivša ter marsikterim čebelarjem vzame čebele in — veselje do čebelarstva.

24. občni čebelarški zbor v Pragi.

Predsedništvo za letošnji občni zbor avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi naznanuje sledeče:

1) Občni zbor bo od 7. do 11. septembra 1879 v prostorih „Strelskega otoka, Schützen-Insel v Pragi,“ z čebelno razstavo in izsrečkanjem.

2) Sprejemalo se bode: Žive čebele, čebelni pridelki, čebelarstvo orodje, podučni pripomočki iz vseh dežel.

3) Naznanila, da in kaj misli kdo v razstavo poslati, se bodo sprejemale do 25. avgusta v Pragi, Wencelsplatz števil. 799-II.

Na pozneje poslano se bode le ozir jemal, če bode kaj prostora ostajalo. Poslane reči se bodo razvrstile po času naznanila.

4) Za poslane reči se bodo izdajale potrdila, katera naj se dobro shranjujejo za dokaz sprejetja in na železniških postajah za zmanjšanje voznine.

5) Sprejete reči morejo naj kasneje do 6. septembra zvečer biti redno razpostavljene s potrebnimi napisi.

6) Vhodnine se plačuje 7. in 8. septembra po 30 kr., 9., 10. in 11. septembra pa po 20 kr. Odborniki in zborovalci ne plačujejo nikakoršnje vstopnine.

7) Razstavni odbor ni porok ter ne odškoduje nobenega razstavljevalca za poškodovanje poslanih reči.

Razstavljevalcem je dovoljeno si zastopnika izvoliti. Če kdo želi, tudi razstavni odbor posredništvo ali prodajo razstavljenega oskrbuje.

8) Vsako razstavljeno orodje bo natanjčno od v to izvoljenih presojevalcev presojeno in to v razstavnemu poročilu naznanjeno. Za izverstne reči se bodo delile premije.

9) Prodano orodje in sicer druge nakupljene reči se smejo še le po končani razstavi proč vzeti.

~~~~~ Listnica vredništva.

Dovoljujemo si, že izrečeno prošnjo tú ponoviti: Naj blagovolijo prečastiti in spoštovani udje našega društva malo z nami potrpeti, ker jim vsakega lista posebej ne pošiljamo, kakor pretekla leta, ampak po dva in dva vkup. Ker list ne donaja političnih novic, bode bralcem tudi pozneje še prav došel, nam pa je s tem mnogo stroškov prihranjenih.